

3. sz. Egyezmény

a nők foglalkoztatásáról szülés előtt és után

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet az Amerikai Egyesült Államok kormánya hívott össze Washingtonba, és amely 1919. október 29-én ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a nők szülés előtti és utáni foglalkoztatásáról, - amely kérdés a Konferencia washingtoni ülésén a napirend harmadik pontjának részeként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „Az anyaság védelméről szóló 1919. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából "ipari üzem"-nek kell tekinteni különösen:

- (a) a bányákat, kőbányákat, és a föld kincseinek kiaknázására szolgáló egyéb vállalatokat;
- (b) azokat a vállalatokat, amelyekben termékeket készítenek, átalakítanak, tisztítanak, javítanak, díszítenek, tökéletesítenek, vagy eladásra tesznek alkalmassá, vagy amelyekben anyagokat alakítanak át, bontanak le vagy pusztítanak el, vagy amelyekben anyagokat alakítanak át; ideértve azon vállalatokat, melyek hajóépítéssel vagy bármilyen hajtóerő és a villamos energia előállításával, átalakításával és továbbításával foglalkoznak;
- (c) mindennemű épületek és építmények, továbbá vasutak, közúti vasutak, kikötők, dokkok, kőgátak, csatornák, behajózási víziutak, utak, alagutak, hidak, völgyhidak, gyűjtőcsatornák, közönséges levezetőcsatornák, kutak, távbeszélő és távíróberendezések, villanyművek, gázművek és vízművek építését, újraépítését, karbantartását, tatarozását, átalakítását vagy lebontását és más építési munkákat, valamint az ilyen munka, vagy szerkezet elkészítésére történő előkészületet, vagy elkészítéséhez szükség alapozó munkálatokat;
- (d) személyek és áruk szállítását úton, vasúton vagy belvizeken, ideértve az áruknak kikötőkben, rakpartokon, lerakodóhelyeken és raktárakban való kezelését, kivéve a kézi erővel történő szállítást.

2. A jelen Egyezmény szempontjából "kereskedelmi üzem"-nek kell tekinteni minden helyet, ahol árukat adnak el, vagy kereskedelmi tevékenységet üznek.

3. Minden országban az illetékes hatóság állapítja meg a határvonalat, mely az ipart és a kereskedelmet a mezőgazdaságtól elválasztja.

2. cikk

A jelen Egyezmény szempontjából "nő"-nek kell tekinteni minden nőnemű személyt, tekintet nélkül korára és állampolgárságára, valamint arra, férjezett-e vagy hajadon; "gyermek"-nek kell tekinteni minden törvényes, vagy törvénytelen származású gyermeket

3. cikk

Az összes ipari és kereskedelmi, állami és magánüzemekben, vagy azok melléküzemeiben, azok kivételével, amelyekben csak egy-és ugyanazon család tagjai vannak foglalkoztatva.

- (a) nőt a szülést követő hat hét alatt nem szabad foglalkoztatni;
- (b) a nőnek joga van munkáját abbahagyni, ha orvosi bizonyítványt mutat be arról, hogy szülése előreláthatóan hat héten belül be fog következni;
- (c) az (a) és (b) albekezdések szerinti távollétének tartamára minden nő segílyt kap, amely elegendő arra, hogy maga és gyermeke jó egészségi viszonyok között lehessenek. Ezt a segílyt, amelynek pontos összegét minden államban az illetékes hatóság állapítja meg, vagy közpénzekből kell fizetni, vagy biztosítás útján kell előteremteni. A nőnek ezen felül joga van ingyenes orvosi segítség, illetve bába szolgáltatásainak igénybevételére. Ha az orvos, vagy a bába a szülés időpontjának kiszámításában téved, a nőnek ennek ellenére joga van erre a segílyre az orvosi bizonyítványban feltüntetett időponttól a szülésig;
- (d) minden nőnek, aki gyermekét maga szoptatja, a munkaidő alatt a szoptatás céljából két ízben fél-fél órát biztosítani kell.

4. cikk

Abban az esetben, ha valamelyik nő munkáját a jelen Egyezmény 3. cikke (a) és (b) albekezdése értelmében elhagyja, vagy ha attól hosszabb időn át oly betegség folytán marad távol, amelyet orvosi bizonyítvány a terhesség vagy szülés következményeként jelöl meg, és amely őt a munka újból megkezdésére képtelenné teszi, a munkaadó neki sem távolléte alatt, sem olyan időre fel nem mondhat, hogy a felmondási határidő távolléte alatt teljék le, feltéve, hogy távolléte az illetékes hatóság által megállapítandó leghosszabb tartamot túl nem haladja.

5. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

6. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy azt alkalmazza olyan gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire, és birtokaira, melyek nem rendelkeznek teljes körű önkormányzattal

- (a) kivéve, ahol a helyi körülményeknek tulajdoníthatóan az Egyezmény rendelkezései nem alkalmazhatók; vagy
- (b) azon módosításokra vonatkozó jogának fenntartásával, melyek az Egyezmény rendelkezéseinek a helyi viszonyokhoz történő igazításához szükségesek.

2. Minden tagállam köteles értesíteni a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalt azon gyarmatai, védnöksége alatt álló területei, és birtokai tekintetében hozott intézkedésiről, melyek nem rendelkeznek teljes körű önkormányzattal.

7. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni.

8. cikk

A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályban, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója ezt az értesítést kibocsátotta, és csak azon tagokra nézve hatályos, melyek bejegyezték megerősítéseiket a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál. Ezt követően az Egyezmény minden más tagállamra nézve azon a napon lép hatályban, melyen ratifikációja a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál bejegyzésre került.

9. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit legkésőbb 1922. július 1-ig életbe lépteti, és megteszi ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

10. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

11. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

12. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek.